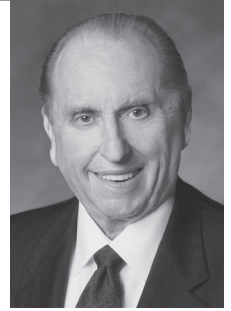


Bài của Chủ Tịch
Thomas S. Monson



Chúa Cần Những Người Truyền Giáo

Trong đại hội trung ương tháng Mười năm ngoái, tôi đã kêu gọi thêm người đi phục vụ truyền giáo. Mỗi thiếu niên xứng đáng và có khả năng đều cần phải chuẩn bị phục vụ truyền giáo. Công việc truyền giáo là một bổn phận của chức tư tế—một nghĩa vụ mà Chúa kỳ vọng nơi chúng ta là những người đã được ban cho rất nhiều. Các em thiếu niên, tôi khuyên các em phải chuẩn bị phục vụ với tư cách là người truyền giáo. Hãy giữ mình được trong sạch và thanh khiết cùng xứng đáng để đại diện Chúa. Hãy giữ gìn sức khỏe và sức mạnh của các em. Hãy học thánh thư. Nơi nào có sẵn, hãy tham dự lớp giáo lý hoặc viện giáo lý. Hãy làm quen với quyển sách hướng dẫn người truyền giáo *Thuyết Giảng Phúc Âm của Ta*.

Các em thiếu nữ, mặc dù không có cùng trách nhiệm chức tư tế như các thiếu niên để phục vụ với tư cách là những người truyền giáo toàn thời gian, nhưng các em cũng có phần đóng góp quan trọng như những người truyền giáo và chúng tôi hoan nghênh sự phục vụ của các em.

Cùng các anh chị em lớn tuổi trong Giáo Hội, tôi nhắc các anh chị em nhớ rằng Chúa cần rất nhiều, thêm rất nhiều các anh chị em để phục vụ với tư cách là những người truyền giáo toàn thời gian. Đối với các

anh chị em vẫn chưa đến tuổi để phục vụ với tư cách là một cặp vợ chồng truyền giáo, tôi khuyến khích các anh chị em hãy chuẩn bị từ bây giờ cho cái ngày mà các anh chị em và người phối ngẫu của mình có thể làm điều đó, khi hoàn cảnh cho phép. Trong cuộc sống của mình, có một vài lần mà các anh chị em sẽ vui hưởng cảm nghĩ tuyệt vời và niềm mãn nguyện có được từ việc cùng nhau phục vụ toàn thời gian trong công việc của Đấng Chủ Tế.

Tuy vậy, một số anh chị em có lẽ vì bản tính nhút nhát hoặc cảm thấy mình không thích đáng để quả quyết đáp ứng lời kêu gọi phục vụ. Hãy nhớ rằng đây là công việc của Chúa, và khi nào chúng ta làm việc cho Chúa thì chúng ta có quyền được Chúa giúp đỡ. Chúa sẽ uốn nắn cái lưng để có thể mang gánh nặng được đặt trên lưng.

Những người khác, mặc dù xứng đáng để phục vụ, có thể cảm thấy rằng họ có những điều ưu tiên quan trọng hơn. Tôi nhớ rõ lời hứa của Chúa: “Vi phạm ai tôn kính ta, ta sẽ làm cho được tôn trọng” (1 Sa Mu Ên 2:30). Không một ai trong chúng ta sẽ tôn kính Cha Thiên Thượng và Đấng Cứu Rỗi hơn bằng việc phục vụ với tư cách là người truyền giáo tận tụy và đầy lòng trắc ẩn.

Một tấm gương phục vụ như vậy là kinh nghiệm

truyền giáo của Juliusz và Dorothy Fussek, là những người đã được kêu gọi đi truyền giáo ở Ba Lan. Anh Fussek sinh ra ở Ba Lan. Anh nói tiếng Ba Lan. Anh yêu thương dân Ba Lan. Chị Fussek sinh ra ở nước Anh và biết rất ít về nước Ba Lan và không biết gì về dân Ba Lan. Đặt tin cậy vào Chúa, họ bắt đầu công việc chỉ định của mình. Họ làm việc đơn độc và phận sự của họ thì nặng nề. Vào lúc ấy, chưa có một phái bộ truyền giáo được thiết lập ở Ba Lan. Công việc chỉ định cho anh chị Fussek là chuẩn bị đường lối để phái bộ truyền giáo có thể được thiết lập.

Anh Cả và Chị Fussek có thất vọng bởi vì công việc chỉ định của họ quá lớn lao không? Không khi nào cả. Họ biết rằng sự kêu gọi của họ là từ Thượng Đế. Họ cầu nguyện để có được sự giúp đỡ thiêng liêng của Ngài và họ hết lòng tận tụy hiến mình cho công việc của họ.

Cuối cùng, Anh Cả Russell M. Nelson thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai; Anh Cả Hans B. Ringger, lúc bấy giờ thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười; và tôi, cùng với Anh Cả Fussek, họp với bộ trưởng bộ tôn giáo của chính quyền Ba Lan, Adam Wopatka. Chúng tôi đã nghe vị này nói: “Giáo hội của quý vị được hoan nghênh ở đây. Quý vị có thể xây cất nhà cửa văn phòng; quý vị có thể gửi những người truyền giáo của mình đến đây.” Khi vị này chỉ vào Juliusz Fussek, “Người này đã phục vụ rất đắc lực cho giáo hội của quý vị. Quý vị có thể biết ơn tấm gương và công việc của ông ấy.”

Giống như anh chị Fussek, chúng ta hãy làm điều cần phải làm trong công việc của Chúa. Rồi chúng ta có thể, cùng với Juliusz và Dorothy Fussek, lặp lại lời của Thi Thiên:

“Sự tiếp trợ tôi đến từ Đức Giê Hô Va, là Đấng đã dựng nên trời và đất.

“... Đấng gìn giữ người không hề buồn ngủ.

“Đấng gìn giữ Y Sơ Ra Ên không hề nhấp mắt, cũng không buồn ngủ” (Thi Thiên 121:2-4).

GIẢNG DẠY TỪ SỨ ĐIỆP NÀY

Sự Giảng Dạy, Không Có Sự Kêu Gọi Quan Trọng
Nào Bằng dạy: “Chia sẻ một kinh nghiệm cá nhân về cách sống theo phúc âm. Mời những người mà các

anh chị em giảng dạy chia sẻ vẫn tất kinh nghiệm của họ” ([1999], 159). Đọc sứ điệp này rồi hỏi những người trong gia đình mà mình giảng dạy rằng Chủ Tịch Monson đã nói người nào cần phải phục vụ truyền giáo. Chia sẻ những kinh nghiệm cá nhân mà các anh em hoặc những người khác đã từng phục vụ với tư cách là những người truyền giáo toàn thời gian. Hoặc chia sẻ những kế hoạch của các anh em để phục vụ với tư cách là một người truyền giáo trong tương lai. Yêu cầu những người trong gia đình chia sẻ những kế hoạch và kinh nghiệm xác thực của họ.

GIỚI TRÉ

Đạp Xe Đạp đến Tương Lai

Bài của Peter Evans và Richard M. Romney

Nhiều thiếu niên chuẩn bị tài chính để phục vụ truyền giáo. Ở Châu Phi, một phần chuẩn bị đó là kiếm đủ tiền để có được một hộ chiếu. Sedrick Tshiambine kiếm ra những gì mình cần trong một cách đầy sáng tạo: bằng cách bán chuối từ phía sau của chiếc xe đạp.

Sedrick sống ở Luputa, Cộng Hòa Dân Chủ Congo. Cậu là một trong số 45 thiếu niên trong giáo hạt Luputa đang làm việc để dành dụm tiền hầu có được một hộ chiếu để đi truyền giáo. Ở CHDC Congo, một hộ chiếu tốn \$250 tức là khoảng hai phần ba tổn phí xây cất một ngôi nhà.

Nhưng Sedrick không nản lòng. Cậu kiếm được tiền đi truyền giáo bằng cách đạp xe đạp 15–30 kilômét (9–19 dặm) từ Luputa đến các ngôi làng nhỏ, nơi mà cậu mua chuối, rồi đạp xe trở về ngang qua thảo nguyên nóng bức của Châu Phi, với chiếc xe đạp của cậu chất đầy trái cây nặng trĩu để bán ở thành phố. Mỗi tuần cậu đi khoảng 180 kilômét (112 dặm) dọc theo con đường đầy cát, và chỉ có một lần hàng nặng quá mất thăng bằng nên bị ngã đổ.

Nhờ vào nỗ lực của mình, Sedrick kiếm được khoảng 1 đô la 25 xu một tuần, hay là 65 đô la một năm. Cậu ta mất bốn năm dành dụm đủ tiền để mua hộ chiếu, nhưng bây giờ cậu biết tương lai của mình sẽ gồm có công việc truyền giáo toàn thời gian vì cậu đã sẵn sàng về mặt tài chính để đáp lời kêu gọi phục vụ.

CON CÁI

Con Sẽ Chuẩn Bị Trong Khi Con Còn Nhỏ

Để giúp con cái ghi nhớ lời kêu gọi của Chủ Tịch Monson để chuẩn bị phục vụ truyền giáo, hãy cân nhắc việc làm một chứng chỉ với nguyên văn dưới đây cho con cái của các anh chị em ký vào và giữ lại như một điều nhắc nhở, có lẽ trên bức tường hoặc trong nhật ký của chúng.

CON SẼ CHUẨN BỊ

Chủ Tịch Thomas S. Monson đã kêu gọi con chuẩn bị phục vụ truyền giáo. Con sẽ:

- Giữ mình được trong sạch và thanh khiết cùng xứng đáng để đại diện Chúa.
- Giữ gìn sức khỏe và sức mạnh của mình.
- Cầu nguyện và học thánh thư.

Con sẽ chuẩn bị để phục vụ truyền giáo.

(ký tên)



Lịch Sử và Di Sản của Hội Phụ Nữ

Nghiên cứu tài liệu này và nếu thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống của các chị em.

Eliza R. Snow nhớ lại lời giảng dạy của Tiên Tri Joseph Smith rằng “mặc dù danh xưng [Hội Phụ Nữ] có thể thuộc vào thời hiện đại, nhưng tổ chức này thuộc vào nguồn gốc cổ xưa.”¹

Cha Thiên Thượng và Vị Nam Tử của Ngài, Chúa Giê Su Kỵ Tô, hiện đến cùng Joseph Smith, và qua ông, đã phục hồi phúc âm trọn vẹn trên thế gian. Hội Phụ Nữ là một phần của sự phục hồi đó. Tổ chức của Giáo Hội không được hoàn toàn cho đến khi các chị em phụ nữ được tổ chức.²

Trong những tháng tới, mỗi Sứ Điệp Thăm Viếng Giảng Dạy sẽ mang đến cho chúng ta cơ hội học hỏi thêm về lịch sử của Hội Phụ Nữ và phần vụ của hội này trong phúc âm phục hồi. Vì có nhiều lý do, việc hiểu biết lịch sử của chúng ta không những quan trọng mà còn là *thiết yếu* nữa.

Trước hết, một sự hiểu biết về lịch sử của mình soi dẫn chúng ta trở thành những người phụ nữ của Thượng Đế theo đúng nghĩa của nó. Bằng cách noi theo gương của các phụ nữ Thánh Hữu Ngày Sau cao quý, chúng ta có thể học được từ quá khứ cách đối phó với tương lai.³

Thứ hai, lịch sử của chúng ta dạy rằng các nguyên tắc có từ lúc Giáo Hội còn phôi thai là các nguyên tắc nền tảng của chúng ta ngày nay. Sự

hiểu biết này và các mục đích của chúng ta—để gia tăng đức tin và sự ngay chính cá nhân, củng cố gia đình và tổ ấm của mình, cũng như giúp đỡ những người đang hoạn nạn—tạo ra một mối liên kết giữa quá khứ với hiện tại của chúng ta.

Thứ ba, khi trân quý lịch sử của mình, chúng ta có thể chia sẻ hữu hiệu hơn di sản tinh thần của mình. Chủ Tịch Henry B. Eyring, Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, đã nói: “Các chị em truyền lại di sản khi các chị em giúp những người khác nhận được ân tứ về lòng bác ái. . . . Lịch sử của Hội Phụ Nữ được ghi lại bằng lời và bằng con số, nhưng di sản thì được truyền từ con tim của người này đến con tim của người khác.”⁴

Cuối cùng, việc hiểu biết lịch sử của mình giúp làm cho chúng ta trở thành một phần hữu hiệu của tương lai Hội Phụ Nữ. Chủ Tịch Spencer W. Kimball (1895–1985) giải thích: “Chúng ta biết rằng các phụ nữ nào có lòng biết ơn sâu xa đối với quá khứ thì sẽ quan tâm đến việc định hướng một tương lai ngay chính.”⁵

Julie B. Beck, chủ tịch trung ương Hội Phụ Nữ.

Từ Thánh Thư

Ê The 9:28–29; Rô Ma 16:1–2; An Ma 37:8; Mô Rô Ni 7:45–47

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

“Hội Phụ Nữ là tổ chức của Chúa dành cho phụ nữ.”⁶ Trong khả năng của ông với tư cách là một vị tiên tri, Joseph Smith đã tổ chức Hội Phụ Nữ vào ngày 17 tháng Ba năm 1842. Một nhóm nhỏ, gồm nhiều người khác nhau tại buổi họp đầu tiên đó là các phụ nữ đầy tận tụy, tương tự như các chị em Hội Phụ Nữ ngày nay. “Những người trẻ tuổi nhất là ba thiếu nữ và người lớn tuổi nhất là một phụ nữ khoảng năm mươi tuổi. Mười một phụ nữ trong số họ đã kết hôn, hai người là góa phụ, sáu người chưa kết hôn và tình trạng gia đình của một người thì không rõ. Học vấn và kiến thức của họ cũng như hoàn cảnh kinh tế của họ khác nhau rất nhiều. Những điểm dị biệt của họ gia tăng gấp nhiều lần khi con số thành viên của tổ chức này tiếp tục phát triển, nhưng họ đã và sẽ tiếp tục là một.”⁷

GHI CHÚ

1. Eliza R. Snow, “Female Relief Society,” *Deseret News*, ngày 22 tháng Tư năm 1868, 81.
2. Xin xem *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội: Joseph Smith* (2007), 451.
3. Xin xem L. Tom Perry, “Dùng Phương Pháp của Quá Khứ để Đối Phó với Tương Lai,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2009, 73–76.
4. Henry B. Eyring, “Di Sản Lâu Đời của Hội Phụ Nữ,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2009, 124–25.
5. Spencer W. Kimball, “Privileges and Responsibilities of Sisters,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1978, 104.
6. Spencer W. Kimball, “Relief Society—Its Promise and Potential,” *Ensign*, tháng Ba năm 1976, 4.
7. Jill Mulvay Derr, Janath Russell Cannon, và Maureen Ursenbach Beecher, *Women of Covenant* (1992), 28.

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Tôi có thể làm gì để giúp các phụ nữ tôi thăm viếng nhận được ân tứ về lòng bác ái?

2. Tôi có thể bắt đầu làm gì trong tháng này để giúp định hướng một tương lai ngay chính cho bản thân mình? cho gia đình mình? cho những người khác?

Để biết thêm thông tin, xin vào www.reliefsociety.lds.org.